

ISSN 2601 - 3738
ISSN-L 2601 - 3738

Nr. 6/2020

CADENȚE

REVISTA ȘCOLII

**LICEUL TEHNOLOGIC "TRANDAFIR
COCÂRLĂ" CARANSEBEȘ**

CARANSEBEȘ

Str. Tribunalului, nr.2

Telefon / fax 0255/ 512131

E-mail: ltcauto.caransebes@yahoo.com

Revista elevilor și profesorilor de la Liceul Tehnologic "TRANDAFIR COCĂRLĂ" Caransebeș,

Str. Tribunalului, nr. 2 Tel./fax: 0255-512131, email: ltcauto.caransebes@yahoo.com

Colectivul de redacție:

Profesori:

Coordonatori:

- dir. prof. Oprescu Petria Ana
- prof. Vântu Ana Luminița

Editori – dir. prof. Oprescu Petria Ana

- prof. Vântu Ana Luminița
- prof. Stan Erimescu Marița
- prof. Budurean Slageana Camelia
- prof. Musteța Elisaveta
- prof. Radoslavescu Ileana Siomona
- prof. înv. primar Moț Cornelia Alina
- prof. Farcaș Horst
- consilier școlar: Demenenco Daniela
- consilier școlar: Bălan Maria
- prof. Gherguța Maria
- prof. Gherguța Stache

Elevi: -Dan Alexandru, clasa a IX-a

- Modiga Bogdan, clasa a IX-a
- Ștefănuț Rafael Dănuți Ioan, clasa a IX-a
- Călțun Valentin Matei David, clasa a X-a
- Căpăstraru Niculina Liliana, clasa aX-a, Seminarul Teologic Ortodox „Episcop Ioan Popasu” Caransebeș

Colectivul de redacție

dir. prof. Oprescu Petria Ana
prof. Vântu Ana Luminița

ISSN 2601 - 3738

Revista elevilor și profesorilor de la Liceul Tehnologic "TRANDAFIR COCĂRLĂ" Caransebeș,
Str. Tribunalului, nr. 2 Tel./fax: 0255-512131, email:lttcauto.caransebes@yahoo.com

Din sumar

Gânduri pentru voi elevii
Accept schimbarea... ca și consilier școlar – Mă adaptez... Sunt valoros
Sugestii de adaptare optimă pentru părinți
Universul meseriilor-reprezentări actuale și proiective
Învățarea online versus învățarea tradițională
Școala de acasă
Adolescența, perioada marilor schimbări
Învățarea online-ceva necunoscut-abordarea mea
Comunicarea în actul didactic
Automobilul electric –automobilul viitorului?
Importanța respectării dreptul la viață
Poezia lui Lucian Costin
Patriciu Drăgălina-om de cultură plecat din satul bănățean
Necesitatea creativității în educație

DIN ACTIVITATEA ȘCOLII NOASTRE

Simpozion județean "UN MEDIU CURAT, O VIAȚĂ SĂNĂTOASĂ!"
Ediția a II-a
CONCURSUL "MESAJUL MEU ANTIDROG" ed. a XVI-a 2019-2020
Proiect etwinning" Water is life"
Ne mândrim cu elevii noștri

ȘTIATI CĂ.....

CASCADA BIGĂR
Laleaua galbenă de cazane, o specie unică în lume
Amuzante și interesante
Curiozități
Curiozități despre limba engleză

LICEUL TEHNOLOGIC "TRANDAFIR COCÂRLĂ" CARANSEBES

Dragi cititori,

Paginile care se dezvăluie acum în fața dumneavoastră alcătuiesc o revistă școlară, creată din sufletele noastre pentru inimile voastre.

În paginile ei, elevii școlii noastre au așternut visuri, bucurii și speranțe. Visuri despre lumea de mâine, bucurii trăite ieri și speranțe că veți fi încântați de strădania lor.

Vă rugăm să o răsfoiți cu atenție și să o citiți cu răbdare și îngăduință.

Noi, dascălii, suntem bucuroși pentru că asistăm permanent la zboruri care încep timid și devin din ce în ce mai îndrăznețe.

Vă invităm și pe dumneavoastră, cititorii revistei, să ne fiți alături în această minunată călătorie!

Vă dorim lectură plăcută!

Director,

Prof. Opescu Petria Ana

Motto: „Să nu lăsăm cuvintele nici să doarmă, nici să amortească, nici să zacă, nici să moară. Ele sunt comoara noastră de mare preț”.

Gânduri pentru voi elevii

ACCEPT SCHIMBAREA...MĂ ADAPTEZ...SUNT VALOROS.

”Când Coronavirus sau cum mai este cunoscut de unii acest virus, COVID-19 stăpânește lumea, noi adolescenții nu căutăm altceva decât să ne continuăm activitățile școlare adică să ne protejăm cât mai bine. Eu, ca adolescentă, pot spune că vorbesc în numele tuturor adolescenților când spun că vrem ca toți să avem posibilități pentru a ne termina cursurile. Această perioadă este o piedică și în același timp o provocare pentru noi toți. Am spus toate acestea pentru că acest virus nu ne poate opri din a merge înainte cu școala și cu ceea ce ne place, dacă vrem putem!”

Cu siguranță epidemia de COVID-19 a adus numeroase schimbări în viața voastră de elev, adolescent, aspect care ne va învăța acceptarea socială...și cum să **adaptăm** toate experiențele anterioare la contextual actual...

”Pentru a trece de această piedică avem nevoie de toți cei dragi nouă... de la cadre didactice până la familie.”

Trăim vremuri în care se **schimbă** destul de des sau chiar brusc starea vremii, în care natura ne arată că trece prin procese de schimbare și implicit adaptare, nevoile noastre fizice, psihice și sociale se schimbă frecvent, comportamentele noastre se schimbă, într-un cuvânt viața noastră se schimbă cu sau voia noastră...

Am trecut de la o stare așa zisă de normalitate la una în care au apărut schimbări în ceea ce privește modul cum ne organizăm viața: relațiile cu ceilalți oameni, cum ne gestionăm timpul, ce fel de activități putem desfășura, modul cum ne continuăm cariera, chiar și ce resurse avem la îndemână.

SUGESTII legate de cum să te adaptezi/valorizezi ca **elev/adolescent**:

- tratează cu **seriozitate** școala și noile modalități de a învăța, descoperi, a comunica cu profesorii, a fi elev;
- fii **precaut** în modul cum explorezi **mediul on-line** atât pentru școală, cât și în timpul liber;
- stabiliți-vă un program de școală**, de luni până vineri care să vă ajute să fiți conectați tot timpul cu școala, cu temele, cu informațiile;
- manifestați **interes** pentru toate **disciplinele de studiu**, din fiecare experiență puteți învăța ceva;

- mențineți legătura cu ceilalți**, așa arătați că vă pasă de colegii, prietenii, chiar și de profesorii voștri;
- valorizați-vă aptitudinile și abilitățile** prin teme date la școală, activități cu familia sau prietenii;
- acceptă** gândurile, emoțiile, școala...oferăți timp să prelucrezi și să găsești cea mai optimă modalitatea de adaptare.

CĂPĂSTRARU NICULINA LILIANA –elevă clasa a X-a, Seminarul Teologic Ortodox
 ”Episcop Ioan Popasu Caransebeș
 Coordonator: consilier școlar, DEMENENCO DANIELA

ACCEPT SCHIMBAREA... ca și consilier școlar MĂ ADAPTEZ... SUNT VALOROS.

Cu siguranță epidemia de COVID-19 a adus numeroase schimbări în profesia de consilier școlar, aspect care ne va învăța cum să realizăm acceptarea socială și cum să **adaptăm** toate experiențele profesionale și personale, anterioare la contextual actual...

”Pentru a trece de această piedică avem nevoie de toți cei dragi nouă... de la cadre didactice până la familie.”

SUGESTII legate de **abordarea elevilor/părinților, cadrelor didactice** în activitatea de consiliere psihopedagogică:

- conținuturile **materialelor informative și practice de specialitate** să stârnească curiozitatea/să răspundă nevoilor grupului țintă și să fie **accesibile** on-line;
- intervale orare **stabile** pentru **activitățile de consiliere on-line**, de luni până vineri pe perioada școlii;
- valorizarea** elevilor ca urmare a **muncii individuale/de grup** prin oferirea de feedback verbal sau scris;
- sprijin și suport psihologic, emoțional și social** pentru elevi, părinți, cadre didactice în contextul schimbării de perspectivă;
- interes** al consilierului școlar, pentru **universul personal** în care elevul învață, trăiește, își gestionează stările și se adaptează noilor schimbări.

consilier școlar, DEMENENCO DANIELA

Sugestii de adaptare optimă pentru părinți

SUGESTII legate de abordarea **propriilor copii**:

- oferiți **sprijin** copiilor pentru a avea **acces și siguranță** la resurse pentru activitățile on-line și nu numai;
- asigurați-vă că menține **legătura cu activitățile școlare** și este în relație cu **colegii**;
- găsiți **timp** eficient pe care să-l petreceți cu copiii și întreaga **familie**, deoarece trebuie să fim uniți în aceste vremuri;
- ascultați-vă copiii și înțelegeți-le **gândurile, stările, relațiile cu ceilalți, pasiunile și preocupările**, adolescența este o perioadă plină de provocări;

-consolidați legătura cu școala, cu profesorii și mai ales cu diriginții, pentru a sprijini cât mai bine adaptarea fiului sau fiicei dumneavoastră.

consilier școlar BĂLAN MARIA

UNIVERSUL MESERIILOR – REPREZENTARI ACTUALE SI PROIECTIVE

**DEMENENCO DANIELA – consilier școlar la CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI
DE ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ CARAȘ-SEVERIN**

Dincolo de orice teorie, oricât de atractivă și cu impact în practica curentă, o intervenție educațională devine mai fiabilă și mai eficientă în măsura în care se întemeiază pe date obținute din teren, acolo unde îi găsim pe beneficiarii direcți ai sistemului educațional: elevii, cu care ne intersectăm în activitățile formale și nonformale.

În sfera orientării profesionale și de carieră, o bogată literatură de specialitate ne ajută în practica cotidiană de consiliere. Fără însă o aplecare atentă asupra orientării școlare și profesionale bazată pe cercetări validate științific, intențiile noastre, oricât de generoase și binevoitoare, ar atinge doar suprafața unei problematici de un larg interes: alegerea carierei.

În demersul meu de a înțelege universul profesiilor într-un liceu tehnologic mi-am structurat procesul de observație și analiză calitativă pe axa *opinii – atitudini – valori* obținute de la elevi prin discuțiile individuale și de grup din cadrul activităților de consiliere, observație la clasă, respectiv la activitățile practice. Întreg demersul s-a constituit ca instrument de înțelegere a reprezentărilor sociale ale meseriilor (mecanic și electric), un barometru al opțiunilor actuale și proiective ale elevilor în ceea ce poate fi subsumat drept orizont activ de orientare pentru o viitoare intrare pe piața muncii.

Aportul elevilor în alegerea temelor de discuție și a instrumentelor folosite în activitățile de orientare școlară și profesională a fost unul esențial, multe din temele și subtemele alese cristalizându-se pe baza practicii curente a consilierilor pe dimensiunea de orientare profesională. Din practica la clasă, două dimensiuni esențiale, au apărut în mod recurent în dialogul cu elevii: *dacă li se potrivește meseria pentru care se pregătesc?*, și *cât de posibil este ca în viitor să profeseze meseria aleasă?* De ce prestigiul meseriilor? O replică surprinzătoare din partea unui elev a confirmat stereotipiile sociale curente: „*am ales mecanic auto pentru că am șanse mai mari să mă angajez*”.

Deși respectul pentru meserii este încă unul scăzut față de profesii totuși încep să capete valoare pe piața muncii și meseriile.

Din discuțiile cu elevii urmărind dimensiunea opinional-atitudinală, pentru universul valorilor de muncă am identificat câteva criterii considerate drept repere de orientare spre o meserie, respectiv loc de muncă: a) siguranță – definită ca certitudine a unui loc de muncă sigur, cu o retribuție rezonabilă; b) bani – câștiguri financiare sau materiale mari; c) statut – ocupația ta oferă o poziție care îi face pe ceilalți să te respecte; și d) program de muncă flexibil – stabilirea propriului orar de activitate, neîncorsetat de un program rigid de muncă.

În alegerea unei cariere, pentru elevi cele mai importante zone de influență – dincolo de propria hotărâre, părere le înregistrează familia și respectiv părerea unei persoane care practică meseria pentru care elevul optează.

Din datele prezentate, având în vedere prioritatea în politicile publice acordată educației, consider necesară o intensificare a procesului de conștientizare de către elevi a oportunităților de carieră prezente pe piața muncii. Pentru o societate cu o stratificare socială funcțională, populată de persoane care să își respecte meseria indiferent de poziționarea relativă a acesteia pe o scală de prestigiu, consider necesară o abordare mai acută a domeniului.

De asemenea, susțin introducerea, într-o fază inițială, măcar la nivelul curriculumului la decizia școlii, al unor cursuri opționale pe această temă – cu oricât efort și bunăvoință din partea diriginților, teme ce vizează alegerea unei cariere fiind cuprinse în programa orelor de dirigenție, cu oricâtă aplecare spre acest subiect din partea consilierilor psihopedagogi, chemați, în practica cotidiană să soluționeze problematici eterogene, situația actuală solicită acțiuni proactive, astfel încât viitorii absolvenți de învățământ gimnazial și liceal să dispună de instrumentele necesare unei bune orientări într-un proiect de carieră.

ÎNVĂȚAREA ONLINE VERSUS ÎNVĂȚARE TRADIȚIONALĂ

Prof. OPRESCU PETRIA-ANA

Formarea online a câștigat teren în ultimul deceniu într-un mod considerabil, deoarece pentru mulți indivizi învățarea la distanță este utilă datorită multiplelor sale avantaje. Diferite centre private, instituții publice sau universități s-au alăturat acestui tip de formare, fiind conștienți de faptul că acest model de predare stimulează interesul elevilor și oferă valoare adăugată în ceea ce privește formarea tradițională.

Lipsa de timp pentru a participa la cursuri față în față sau imposibilitatea de a combina studiile cu orele de lucru poate constitui o barieră în calea formării continue, **învățarea la distanță poate ajuta la depășirea acestui "handicap", permițând unei noi realități pentru mulți studenți**

Cu ce ne ajută tehnologia să avansăm în educație? Ce avantaje și dezavantaje are? Merită investiția? ...Acestea sunt doar câteva întrebări de care ne lovim adesea.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje

Avantaje:

1. distribuirea rapidă a materialelor didactice

Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân online.

2. elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simplă accesare

Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

3. existența conținuturilor multimedia

Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

4. conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință

Dacă distribuitorul își dă seama că a transmis o informație greșit sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

5. serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor

Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

6. folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

7. flexibilitatea timpului

Deși unii studenți online trebuie să se conecteze la calculatoarele sau comprimatele lor la anumite momente pentru a comunica cu tutorele, pentru a efectua evaluări sau pentru a viziona conferințe video, acest lucru nu este obișnuit. **Studenții online pot vedea, de obicei, materialul de curs 24 de ore pe zi.** Instruirea online oferă o oportunitate excelentă de a studia în orice moment al zilei, chiar și la momente neconvenționale (de exemplu, în zori).

8. ușurința de acces fără deplasare

Și aceasta este, fără îndoială, **una dintre opțiunile prin care să se opteze pentru formarea online are de a face cu faptul că nu trebuie să participe la centrele de studiu și să poată face munca de acasă.** Prin urmare, presupune o economie în transport și, în plus, este ideal pentru zilele de ploaie și frig în care nu se simte că pleacă de acasă.

9. o gamă largă de studii

Formarea online este ordinea zilei. Companiile o folosesc pentru a-și instrui angajații, iar mulți studenți postuniversitari se înscriu în cursuri de specializare, cursuri postuniversitare și chiar diplome de master. **Acest tip de formare este ideal pentru cei care lucrează și doresc să continue să dobândească cunoștințe în specialitatea lor .**

10. auto-direcție și contact în timp real

Prin urmare, **este un instrument care permite comunicarea fluentă și ajută la conectarea cu cadrele didactice** imediat. În plus, studenții pot decide ce studiază și modul în care studiază, deoarece materialul este atârnat să îl revizuiască în funcție de nevoile fiecăruia.

11. Este de obicei mai ieftin

Întrucât formarea online permite înscrierea a mai mulți studenți și nu implică cheltuieli în instalații, **Este de obicei mai ieftină decât formarea față-în-față .** Dacă optați pentru formare online, buzunarul dvs. o va observa pentru totdeauna.

12. Este independent de locație

Probabil cel mai important avantaj al formării online este acela **facilitează accesul la studiu de oriunde din lume.** De exemplu, un student argentinian poate studia o diplomă postuniversitară la Universitatea din Barcelona. Ceva de neconceput acum câteva decenii.

Dezavantajele formării online

1. dificultăți în utilizarea tehnologiei

Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar aceasta problema poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. lipsa comunicării reale/ fizice

Nu frecventarea clasei poate fi un mare avantaj în multe cazuri, **Însă formarea online poate deveni impersonală și poate fi o limitare a interacțiunii sociale.** Pe de altă parte, formarea tradițională face posibilă interacțiunea cu profesorii și colegii de clasă în persoană, ceea ce este benefic în multe cazuri. Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

3. situații limită

Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criza chiar nu pot fi controlate.

4. necesită auto-motivare și auto-disciplină

Instruirea online are multe avantaje, după cum am văzut, dar necesită un grad ridicat de motivare și auto-disciplină. Poate fi mai dificil pentru anumiți indivizi să urmeze urmele întregului curs în această modalitate. În schimb, alți oameni se bucură de acest tip de studiu fără probleme.

5. Eroare la nivel tehnic

Progresele tehnologice au ajutat mulți studenți să se conecteze de oriunde: cantina, biblioteca sau trenul. **Dar, uneori, este posibil ca mijloacele tehnologice să nu reușească, ceea ce face dificilă îndeplinirea sarcinilor.** De exemplu, atunci când ați terminat de pe un computer, deoarece s-a descompus.

6. cerințe tehnologice

Prin urmare, **formarea online necesită un computer, o conexiune la internet și, în multe cazuri, software actualizat.** Din păcate nu toți elevii au aceste cerințe, ceea ce poate reprezenta o problemă pentru experiența lor educațională. În plus, acest lucru poate implica un cost economic suplimentar în anumite situații.

7. dificultatea de a practica

Instruirea online poate fi o problemă pentru sarcinile practice, în special pentru cele care necesită o muncă în grup. De exemplu, dacă un student studiază un curs de pregătire sportivă, este posibil să nu aibă acces la cunoștințele sale.

8. dificultăți în evaluări

Instruire online **poate împiedica profesorii să controleze evaluările**, atât de mulți aleg să efectueze evaluări periodice în persoană. Acest lucru este deosebit de important pentru educația formală.

9. stigma socială

Chiar dacă predarea online a câștigat credibilitate în ultimii ani. **Unii oameni tind să subestimeze acest model de formare**. Există o credință greșită că educația online este mai ușoară decât educația față în față, iar unii antreprenori nu pot lua în serios acest tip de curs sau diplomă. Cu toate acestea, există tot mai multe centre educaționale (inclusiv universități de prestigiu) care oferă educație online de calitate.

Concluzii

Am putut expune câteva idei, însă cu toții știm ca internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Observând numărul mult mai mare de avantaje decât al dezavantajelor, putem spune că învățarea online este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu exclude educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor online pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

Bibliografie

<https://www.scoalaintuitext.ro/blog/invatarea-online-completeaza-invatarea-clasica/>

dr. Monica Cuciureanu, cercetător științific II (Coordonator) INSTITUTUL DE ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI Laboratorul Teoria Educației- MOTIVAȚIA ELEVILOR ȘI ÎNVĂȚAREA, 2015, București

ȘCOALA DE ACASĂ

Școala de acasă este un curent în educație prezent de câțiva ani și în țara noastră. Termenul de “școală acasă” este consacrat, totuși educarea nu se face exclusiv în casă, nici nu este același lucru cu școlarizarea. Părinții care aleg această alternativă nu sunt împotriva educației, ci au decis că “școlarizarea” în modul tradițional nu se potrivește nevoilor copilului sau familiei lor. Acești părinți doresc să preia responsabilitatea pentru o educare eficientă și mai potrivită copiilor lor.

În țările în care se practică “școala acasă”, educația este obligatorie, dar nu și școlarizarea. Se pune un accent puternic pe pregătirea copilului pentru viață, informarea lui, dobândirea de abilități pentru câmpul muncii și viața de zi cu zi. Diferența este că această pregătire se face în cadrul intim, sigur și confortabil al familiei, cu libertatea unui program ales după preferințe sau nevoi.

Țările din Europa în care școala acasă este legală sunt Franța, Austria, Marea Britanie, Slovenia, Finlanda, Ungaria, Irlanda, Ucraina, Lituania, Belgia, Danemarca, Italia, Norvegia, Cehia, Portugalia, Rusia, Elvetia, Polonia. Gradul de control guvernamental este foarte variat. În

Marea Britanie copiii nu trebuie să se înscrie la nici o școală, să urmeze curriculum-ul național, să treacă anumite examene sau să raporteze autorităților. În Ungaria se solicită urmarea curriculum-ului național și testarea copiilor de două ori pe an. La extrema opusă este Ucraina, unde regulile impuse de guvern părinților care își educă copiii acasă sunt copleșitoare. Nu este necesar ca părinții să fie pedagogi cu diplomă pentru a-și învăța copilul acasă. În acest proces părinții sunt doar facilitatori, implicați mai mult la început și devenind în timp doar o simplă prezență care oferă încurajare, puțină supraveghere și clarificare. Iată de ce acești copii învață să învețe singuri, motivați de interes și o atmosferă sigură, și nu este necesar ca părinții să fie implicați non stop în educație.

Așa cum copiii au învățat să vorbească, să mănânce, să se spele, să se îmbrace, să citească sau să se joace trăind zi de zi cu părinții lor, tot așa se dorește ca în continuare părinții să aibă rolul de formator principal. Părinții care practică școala acasă se simt principalii responsabili pentru educația copiilor lor, și nu doresc să delege în exclusivitate această responsabilitate profesorilor sau guvernului. Chiar dacă au obținut o anumită diplomă, profesorii sunt străini de copii și reușesc să îi cunoască foarte puțin ca indivizi. Chiar dacă ar dori să petreacă timp individual cu fiecare elev, acest lucru este imposibil în contextul și programul școlii. Iată de ce în țara noastră cerințele examenelor și resursele profesorilor nu se potrivesc, și mulți părinți au ajuns să se bazeze pe “meditații” pentru a fi siguri de promovare.

În cadrul școlii de acasă, părinții vor căuta să afle care sunt preferințele, talentele, interesele și punctele forte ale copiilor. În funcție de aceste nevoi și de circumstanțele familiale, ei vor stabili un program, vor alege cărțile sau sursele de informare, vor planifica ieșiri, excursii, vor căuta să fie membrii la diferite cercuri și cluburi, vor cumpăra software, vor înregistra copiii la unele cursuri online sau, în unele cazuri mai rare, vor angaja tutori particulari. Copiii învață astfel prin exerciții, lectură, studiu individual și socializare cu persoane de diferite vârste, în contexte variate. Nu sunt legați de un anumit ritm sau de cerințe externe. Se pot concentra câteva săptămâni pe o singură materie, pot termina un manual/o materie mai repede sau mai lent. Școala acasă nu înseamnă arest la domiciliu. Un copil care nu are obligația să petreacă 5-8 ore departe de familie are mai multă energie și timp pentru joacă, pentru sport, pentru hobby-uri, pentru a învăța ce îi place. Multe din familiile care practică școala acasă se organizează în grupuri cu care au diferite activități.

Părinții care aleg școala acasă sunt conștienți de dificultățile procesului, dar consideră că rezultatele pe termen lung merită investiția.

prof. MUSTEȚA ELISAVETA

Adolescența, perioada marilor schimbări

Ce este adolescența?

Este o etapă din viață minunată, magică, poate cea mai frumoasă. Este vârsta marilor speranțe, vârsta la care privim încrezători către viitor, vârsta întrebărilor, a îndoielilor. Este o perioadă dificilă, în care totul pare confuz, însă, pe de altă parte, este o perioadă bogată în tot felul de “evenimente” care nu fac altceva decât să ne maturizeze și să ne facă să privim viața din alte perspective.

Adolescenții din ziua de azi sunt diferiți, nu mai au aceleași preocupări ca altădată. Apariția noilor tehnologii a pus “stăpânire” pe adolescenții de astăzi și nu numai. Ei își ocupă majoritatea timpului stând pe facebook, instagram, pe mess și pe alte rețele de socializare, sau se joacă pe calculator.

Și-ar dori ca toată săptămâna să fie liberă, să nu meargă la școală, să își ocupe timpul liber mergând prin diferite cluburi.

Adolescenții de astăzi se confruntă cu consumul de tutun, alcool sau droguri. Este foarte trist când ne gândim că încep de la o vârstă fragedă să pună în practică aceste “hobby-uri”negative.

O altă problemă întâlnită des în rândul adolescenților este dorința pe care o au de a se integra, de a se face plăcuți, îndrăgiți de grupurile de “prieteni”și din păcate fac cele mai multe greșeli doar ca să fie acceptați în acel grup. De aici, apar și problemele, conflictele dintre părinți și copii, într-adevăr, atât pentru copii cât și pentru părinți adolescența este o perioadă dificilă.

În această perioadă adolescenții încearcă să se schimbe, să își construiască o imagine nouă, să devină independenți și, ca să reușească să facă asta, ei tind să se îndepărteze de părinți, iar părinții lor de cele mai multe ori sunt depășiți de situație și nu știu cum să reacționeze în anumite situații. Majoritatea părinților, atunci când copilul lor greșește, tind să îi acuze fără să îi întrebe dacă au avut motive pentru ce au făcut sau de ce au făcut-o și de aceea în acel moment copilul simte o reținere față de părinți, iar prin asta ei nu fac altceva decât să se îndepărteze de ei.

Nu trebuie să procedați așa cu copiii dumneavoastră!

Dacă au greșit trebuie să le spuneți o vorbă bună, să le dați sfaturi, să îi încurajați să meargă mai departe, să învețe din greșeli, ca să nu mai facă aceeași greșeală în viitor.

Este important ca adolescentul să simtă că este tratat ca un adult.

Perioada adolescenței este dificilă mai ales în ziua de azi și de aceea părinții ar trebui să le arate afecțiune copiilor și să le înțeleagă noile preocupări.

Toți facem greșeli în viață, fie că suntem adolescenți, fie că suntem maturi, trecuți deja prin această etapă a vieții.

Eu cred că e bine să te distrezi în adolescență, să iubești, să simți fluturași în stomac, să încerci să înfrunți problemele vieții prin încredere, ambiție și speranță.

E normal ca la începutul acestei etape să nu știi care e calea ta, să mai faci și lucruri care nu sunt tocmai potrivite, să te trădeze prietenii, să nu asculți întotdeauna de părinți.

Nu te stresa așa mult, exprimă-ți gândurile, sentimentele, dorințele, fii liber și trăiește din plin anii ce urmează pentru că sunt cu multe obstacole însă sunt cei mai frumoși!

elev: Dan Marian, clasa a XI-a

„Învățarea online - ceva necunoscut” - abordarea mea

Prof. înv. Primar Moț Cornelia Alina
Școala Gimnazială Nr. 2 Lugoj

„Învățământul, așa cum îl știm noi, este întotdeauna produsul evoluției istorice, al interacțiunilor complexe, dintre oameni și împrejurimi.”

Henk van Setten

Când deschidem un computer conectat la internet, o întreagă lume se deschide în fața noastră. Timpul petrecut online nu înseamnă doar divertisment și relaxare, ci poate fi timp dedicat creșterii și evoluției noastre, iar pentru copii acest lucru este adevărat cu atât mai mult cu cât tehnologia devine tot mai frecvent parte a experienței copiilor în mediul școlar. Așadar tehnologia este o parte a vieții de zi cu zi, iar copiii sunt atrași de tehnologie încă din primul an de viață, pe măsură ce cresc, experimentează expunerea la diverse device-uri smart. Încă de la grădiniță, copiii descoperă jocuri online și ajung să fie abili utilizatori ai internetului, dezvoltându-și deprinderile și softurile care depășesc uneori nivelul părinților și al profesorilor lor. Pe măsură ce cresc, tehnologia este din ce în ce mai mult folosită pentru a se exprima, pentru a relaționa, a comunica etc. Pe de altă parte, școala reprezintă o provocare atât pentru copii, profesori, cât și pentru părinți. Însă învățarea online poate fi realizată cu succes și acasă, aducând cu ea o mulțime de avantaje și beneficii, iar copilul are nevoie să fie susținut în acest proces de învățare online.

Învățarea online este definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se poate asigura continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., cu ajutorul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale. Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe **cel puțin trei zone pedagogice**: învățarea online de calitate, predarea online și proiectarea instruirii online. Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

Odată cu pandemia Coronavirus, poate învățarea online ne-a luat pe mulți prin surprindere sau pe nepregrătite, ne-am cam speriat puțin, dar eu sunt pentru adaptare rapidă, fără lamentări și sunt sigură că elevii, chiar și cei mici se acomodează mai rapid cu noile cerințe decât adulții, însă ca și orice lucru nou a fost prea repede. Obiectivul principal în aceste circumstanțe nu este de a recrea un ecosistem educațional robust, ci de a **oferi acces temporar la instruire și suporturi de instruire ușor de accesat**. Când înțelegem ERT astfel, putem separa acest mod de instruire de „învățarea online”. Învățarea la distanță presupune nu doar învățare online, ci și studiul individual al elevilor prin accesarea de culegeri, fișe, manuale, dicționare, enciclopedii etc., programe de învățare susținute de televiziuni sau radio s.a.

În viziunea mea regulile de bază în învățarea online sunt:

1. Să găsim tot felul de soluții;
2. Să fim creativi, să selectăm și să adaptăm ce se potrivește clasei la care predăm;
3. Să fim disponibili, prezenți, deschiși la orice.

Eu cred că tendința naturală a oamenilor este să își dorească și să uniformizeze instant lucrurile, punându-și mai multe întrebări „De ce nu merge chiar acum?”, „De ce nu este totul perfect?”, „De ce nu știu elevii?”, „De ce nu sunt pregătiți profesorii?”. Cu siguranță fiecare om a învățat ceva nou în viață și unora le-a ieșit din prima, iar altora nu. Cam așa este și cu învățarea

online. Ca și în învățarea tradițională și la învățarea online sunt implicați ELEVII, PROFESORII ȘI PĂRINȚII. Acum, aș vrea să vorbesc despre rolul fiecăruia în învățarea online:

Profesorii și învățarea online:

Cei care nu ne descurcăm cu predarea online, cu platformele de învățare, avem două opțiuni

1. Să învățăm singuri, din mers, poate și cu puțin ajutor uneori- pentru că asta cere situația și sistemul, asta cere societatea, așa este organizarea și este bine că este și așa.

2. Nu trebuie să facem nimic din diferite motive- nu avem mijloace necesare, nu ni se potrivește, nu ne atrage această modalitate, nu îi vedem rostul)

Dacă elevii clasei noastre nu au acces la internet, nu au telefoane sau calculatoare, avem mai multe opțiuni:

1. Să căutăm niște soluții trimitem prin poștă materialele,

2 Nu facem nimic pentru că nu avem ce face- sunt și situații din acestea.

3 Nu trebuie să stăm degeaba și trebuie să punem la cale un plan de recuperare pentru când va începe școala, un plan condensat.

- Planificarea, organizare- nu toate conținuturile și nu toate subiectele sau temele merg predate online. Trebuie să evidențiem conținuturile , dacă într-o săptămână obișnuită la o temă abordăm 3-4 aspecte, acum nu vom putea face asta dacă ne întâlnim cu elevii online Trebuie să stabilim ce putem preda live și ce poate rămâne pentru studiul individual. Trebuie să căutăm o abordare care să se potrivească clasei noastre, care funcționează – întâlniri live, studiul individual, filmulețe înregistrate și trimise copiilor , filme în care să explicăm modalități de lucru sau o anumită sarcină

La clasele mici stresul cu învățarea online nu este atât de mare, deoarece copiii trebuie doar să țină ritmul, să fie activi, să exerseze constant câte ceva. Ține de noi să îi încurajăm să fie creativi –deoarece statul acasă limitează mult accesul la tot felul de materiale sau internet, depinde de noi să le propunem activități realizabile.

Părinții – profesorii de acasă

Copilul – elev de acasă. Acest timp de stat acasă și de participat la întâlniri de învățare online este un prilej pentru părinți să vadă cum reacționează copiii acestora la anumite provocări, ce ritm de lucru au, cum se implică și cât participă la activități, câtă disponibilitate au. Nu toți părinții știu, la rândul lor, să acceseze Google Classroom, Zoom, Meet, unii nici nu au email sau WhatsApp, dar cu toții trebuie să învățăm și părinții pot învăța acum cum să utilizeze tot. Nu toți părinții au timp să facă asta de aceea trebuie să găsim soluții pentru fiecare caz. Se poate să întâlnim părinți care nu sunt de acord ca elevii să participe la întâlnirile online Vorbim cu dânșii, poate îi convingem, deoarece întâlnirile online nu sunt doar prilejul pentru elevi de a se vedea, dar și ceea ce noi ca profesori putem oferi acum, atâta interacțiune putem avea acum cu elevii. În cazul în care părinții tot nu sunt de acord, atunci este deplina lor responsabilitate ca elevii să țină pasul cu ce face restul clasei. Dacă părinții nu pot asigura, din diferite motive, prezența copiilor la întâlnirile online, putem găsi alte modalități prin care elevii să țină pasul cu învățarea. Părinții din clasa mea cred că duc dorul activităților din copilărie, de aceea uneori îi văd că se implică la lucru manual și la pictură. Mă bucur că am reușit împreună, iar acum părinții au avut ocazia să fie și ei profesori , deoarece uneori copiii au nevoie de ajutor, unele lucruri trebuie explicate.

Învățarea online rămâne, din perspectivă pedagogică, o formă alternativă la învățarea tradițională, implementată în situații de urgență, formă care cuprinde în nucleul său învățarea online, alături de alte forme complementare de instruire. Designul universal pentru învățare ar trebui să se axeze pe proiectarea de medii de învățare flexibile, incluzive și centrate pe elev, pentru a permite accesul la materiale, activități și sarcini de lucru pentru toți elevii / studenții în această perioadă grea pe care o traversăm cu toții, elevi, părinți, profesori, întreaga societate.

Bibliografie selectivă:

1. Yuval Noah Harari, *21 de lectii pentru secolul XXI*, Ed. Polirom, 2018
2. <https://gemreportunesco.wordpress.com/2020/03/24/how-are-countries-addressing-the-covid-19-challenges-in-education-a-snapshot-of-policy-measures/>
3. Stefania Giannini, Suzanne Grant Lewis, *Three ways to plan for equity during the coronavirus school closures*, 25 martie 2020, accesat: 31 martie 2020,
4. <https://gemreportunesco.wordpress.com/2020/03/25/three-ways-to-plan-for-equity-during-the-coronavirus-school-closures/>

COMUNICAREA ÎN ACTUL DIDACTIC

Prof. Radoslavescu Ileana Simona

Comunicarea a devenit în a doua jumătate a secolului XXI acțiunea umană cea mai vizibilă, cea mai valorizată și cea mai studiată. Societatea în care trăim este o societate a comunicării deoarece se insistă tot mai mult pe rafinarea și multiplicarea mijloacelor de comunicare ; nu peste mult timp vom putea afirma că trăim în era comunicării tehnologice.

A comunica înseamnă „a fi împreună”, a împărtăși și a te împărtăși, a realiza o comunicare de gânduri, simțire, acțiune.

În sens general, prin comunicare se înțelege procesul interactiv de transmitere și recepționare a mesajelor, proces care implică un emițător, un mesaj, un canal de comunicare, un receptor și un răspuns.

Prin definiție comunicarea este modalitatea fundamentală de interacțiune psihosocială a persoanelor, interacțiune ce presupune realizarea unor schimburi informaționale prin intermediul unor simboluri și semnificații social generalizate în vederea conservării stabilității sau, după caz, a obținerii unor modificări atitudinal-comportamentale la nivelul unui individ sau a unui grup.

Comunicarea educațională este cea care mijlocește realizarea fenomenului educațional în ansamblul său, iar comunicarea didactică apare ca o formă particulară, obligatorie în vehicularea unor conținuturi determinate, specifice unui act de învățare sistematică, sistematică.

Comunicarea didactică se poate structura pe ideea că este o comunicare instrumentală, direct implicată în susținerea unui proces sistematic de învățare în care nu apar reacții de conținut (centrată pe dobândire de cunoștințe sau deprinderi, motivații, etc.)de cadru instituțional (poate exista comunicare didactică înafara procesului de învățământ) sau privitoare la parteneri.

Deci, comunicarea este procesul de transmitere a informației de la emițător la receptor,este un proces informațional. Dar pentru că procesul educațional nu este unul simplist, pentru că numeroase din componentele sale au structuri complexe, actul predării presupune o serie de acțiuni specifice. După alegerea materialului faptic, profesorul trebuie să se concentreze asupra modului în care va prezenta noțiunile, asupra comunicării, care în aceste condiții nu este una obișnuită, ci o formă specifică. Prin ea trebuie să atingă anumite obiective, să vehiculeze un conținut care să fie receptat de elevi, să producă modificări ale personalității elevilor la nivel cognitiv, afectiv, atitudinal, acțional.

Caracterul didactic al comunicării este dat de respectarea legităților presupuse de un act sistematic de învățare cu o condiție ca „personajul - resursă” să depășească statutul de informator.

Schema oricărei comunicări cuprinde: *factorii comunicării, distanța* dintre aceștia și *dispoziția așezării lor*(ambele importante pentru particularitățile *canalului de transmitere a*

mesajului), cadrul și contextul instituționalizat, tipul de cod, situația enunțiativă, repertoriile active sau latente ale emițătorului-receptor, retroacțiunile practicate, elementele de bruijaj.

Codurile comunicării didactice sunt verbal, nonverbal, paraverbal, mixtă; după natura partenerilor poate fi o comunicare interpersonală, în grupuri mici, publică; statutul poate fi formal, informal, pe verticală, subiectivă, întâmplătoare; după natura conținuturilor, comunicarea didactică poate fi științifică, atitudinală, operațional-metodologică.

În cadrul comunicării didactice au loc schimburi de mesaje semantice (informații, cunoștințe) și ectosemantice (atitudini, convingeri); schimbul de mesaje se realizează între educator și elev, între personalitatea formată a educatorului și personalitatea educatului. De aceea, comunicarea didactică stă la baza procesului de predare – asimilare a cunoștințelor și cere o selecție documentată și justificată a conținuturilor educaționale. Emițătorul și receptorul sunt elevul și cadrul didactic, aflați în posibilitatea de schimbare a statutului; între ei se interpune canalul de comunicare, pe care circulă un mesaj transpus într-un cod comun, interiorizat (limba) la care se adaugă elementele paraverbale și nonverbale. Mesajul este supus unor procese de codare și decodare prin care se asigură înscrierea lui în vocabularul elevului. Dificultatea constă chiar în această traducere a mesajului în limbajul operațiilor concrete, sau performanțe care-l poate depărta pe elev de profesor. Codul folosit (sistemul de semne lingvistice) cunoaște o triplă situație: prima la nivelul codului lingvistic, a doua la cel didactic, al treilea la nivelul codului specific. Mesajul oral este purtat pe undele sonore, iar mesajul scris este textul tipărit, mesajul afectiv este transmis de gestică, mimică, subtextul emotiv al vorbirii. Calea de comunicare este multimodală: auditivă, vizuală, tactilă, olfactivă.

Comunicarea în clasă are specificul său determinat de cadrul instituțional și de activitatea dominantă - învățarea. Literatura de specialitate subliniază caracteristici ca:

- Dimensiunea explicativă a discursului didactic este pronunțată prin înțelegerea celor transmise, premisă a învățării eficiente ;
- Structura comunicării didactice conform logicii pedagogice, facilitând înțelegerea unui adevăr și nu simpla lui enunțare. Profesorul trebuie să facă „ eforturi speciale” pentru ca adevărurile să fie înțelese și acceptate de copii.;
- Rolul activ al profesorului față de conținuturile științifice cu care va opera acțional ca un filtru ce selectează, personalizează programa școlară și manualul;
- Pericolul transformării autorității de statut asupra conținuturilor, sub forma argumentului autorității;
- Comunicarea didactică să fie combinată sub cele două forme verbale: orală și scrisă (alte particularități: de ritm, de formă, de conținut);
- Personalizarea comunicării didactice face posibilă ca același cadru instituționalizat, conținut, potențialul uman să fie exploatat și explorat diferit și cu rezultate diferite de profesori diferiți.

Pe lângă cele prezentate se pot enumera o altă serie de trăsături care creează un univers specific comunicării didactice:

- norme nescrise prezente permanent („Nu vorbi neîntrebat” Ridică-te în picioare când răspunzi”);
- Combinarea permanentă a comunicării didactice cu cea orizontală în forme organizate sau spontane;
- Subordonarea finalităților obiectivului didactic propus duce la limitarea partenerilor educaționali de a alege conținuturi ad-hoc;
- Dominarea comunicării verbale de către profesor.

Așa cum am mai arătat, comunicarea didactică este un act informațional. Transmiterea informației este un schimb simbolic. Comunicarea verbală conduce actul învățării. Ea facilitează achiziționarea de cunoștințe, informații din diferite domenii cu scopul dobândirii culturii generale, de specialitate, a atitudinilor și convingerilor intelectuale, morale, se formează și se

consolidează trăsături pozitive de caracter, are un finalism accentuat în scopuri și obiective educaționale.

Structura comunicării didactice se face conform logicii pedagogice. Profesorul trebuie să facă eforturi pentru ca prezentarea informațiilor în actul comunicativ didactic să acorde prioritate logicii pedagogice. Comunicarea didactică este dominată de profesor, în cea mai mare parte, la care se asociază și tutelarea de ansamblu a actului educativ. Profesorul trebuie să dea dovadă de competență comunicativă aceasta constând în abilitatea acestuia de a utiliza codurile limbajului educațional (lingvistic, didactic, specific) în combinații adecvate situațiilor de învățare. Profesorul trebuie să fie capabil să utilizeze limbajul ca mijloc principal al educației. Coordonatele unui limbaj corect ar fi : bogat, stil, vocabular, orientat la subiect, emoțional, mobilizator, simplu, inteligent, încheșat, plăcut auzului, nuanțat, curgător, plastic, scriere lizibilă. Datorită exploziei de informații profesorul trebuie să fie capabil să le prelucreze, De aici ,o variabilă importantă a succesului educației fiind comunicarea, iar în cadrul ei, dialogul profesor-elev.

Prin caracterul instrumental, comunicarea didactică înglobează fenomenul de retroacțiune , prezent prin două forme :feed-back-ul și feed-forward-ul.

La modul general feed-bach-ul este modalitatea prin care finalitatea redevine cauzalitate, iar modalitatea prin care anticiparea finalității redevine cauzalitate este o retroacțiune de tip feed-forward.

Din perspectiva comunicării didactice (feed – back-ul) poate fi privit ca fiind comunicarea despre comunicare și învățare. Actul didactic impune existența unui feed – back care aduce informația de la receptor la emițător și reglează activitatea de transmitere a informației și celălalt feed–back reglează activitatea dominantă a celui din urmă (emițătorul).

În cazul comunicării didactice dominantă pentru receptor este activitatea de învățare. Profesorul nu comunică doar pentru a informa, ci pentru a crea premisele unor schimbări în ceea ce elevul „știe”, „vrea”, la rândul său elevul nu este doar receptorul de informație, ci persoană disponibilă la transformarea prin acțiune a informației primite. Dacă situația comunicării permite o prezență optimă a fiecăruia din cele două feed-back-uri se poate constata:

- ✓ Creșterea eficienței actului învățării;
- ✓ Instalarea unui climat securizant pentru profesor și elevi ;
- ✓ Ameliorarea relației interpersonale între cei implicați în actul didactic;

Aspectele supuse analizei converg spre ideea interpretării comunicării didactice ca fiind una dintre resursele majore ale procesului instructiv - formativ. Ea se înscrie în cadrul conținuturilor latente ale procesului formativ, fiind, prin maniera și nivelul realizării sale, o sursă de potențare sau diminuare a conținuturilor formale. Perceperea tot mai exactă a potențialului și ponderii pe care actul comunicativ îl joacă în actul didactic este susținută de ideea că astăzi , proiectarea și managementul comunicării apare ca principii de bază ale design-ului educațional.

Profesorul cu vocație știe că a fi preocupat de conștientizarea, supravegherea și îmbogățirea conduitei sale comunicative este o cerință elementară, mai ales că „nu tot ce intenționăm reușim să spunem, nu tot ce spunem se aude, nu tot ce se aude se și înțelege, se înțelege și ce nu spunem, iar ceea ce se înțelege nu depinde de noi ce devine”(L. Șoitu).

BIBLIOGRAFIE

Băban, A.	Consiliere educațională, Cluj-Napoca 2001
Cosmovici,A. , Iacob,L.	Psihologie școlară,Editura Polirom Iași, 1999
Cucoș,C.	Pedagogie, Editura Polirom Iași, 2002
Chiș, V.	Pedagogia contemporană –Pedagogia pentru competențe,Editura Casa Cărții de Știință, Cluj – Napoca, 2005
	Programa activităților instructiv - educative în grădinița de copii

Automobilul electric = automobilul viitorului?

Argumente pro și contra

Autor: prof. Farcaș Horst

De la prima sa apariție în Europa, către sfârșitul secolului al XIX-lea, automobilul a fost un simbol al inventivității ingineresti și prestigiului social. În secolul următor, automobilul a evoluat rapid, de la statutul de jucărie scumpă pentru cei bogați, la cel mai comun și răspândit mijloc de transport personal în majoritatea țărilor dezvoltate.

Oamenii s-au îndrăgostit și au devenit tot mai dependenți de automobil pentru că îi conectează (relativ rapid) cu serviciul, școala, mall-urile sau zonele de recreație. În multe familii, după cumpărarea unei locuințe, automobilul reprezintă a doua mare cheltuială. Pentru unii dintre semenii noștri contemporani, posesia unui automobil mai nou, „de firmă”, sau cu mai mulți cai-putere reprezintă, totodată, o aspirație personală și o marcă a statutului de vedeta străzii, cartierului sau orașelului în care trăiesc.

Ca în orice dezbateră despre viitor, părerile pro și contra s-au cristalizat aproape imediat și, chiar dacă numărul posesorilor români de Tesla și alte mașini similare este redus momentan, consider că o discuție despre avantajele și dezavantajele folosirii unui automobil electric este binevenită.

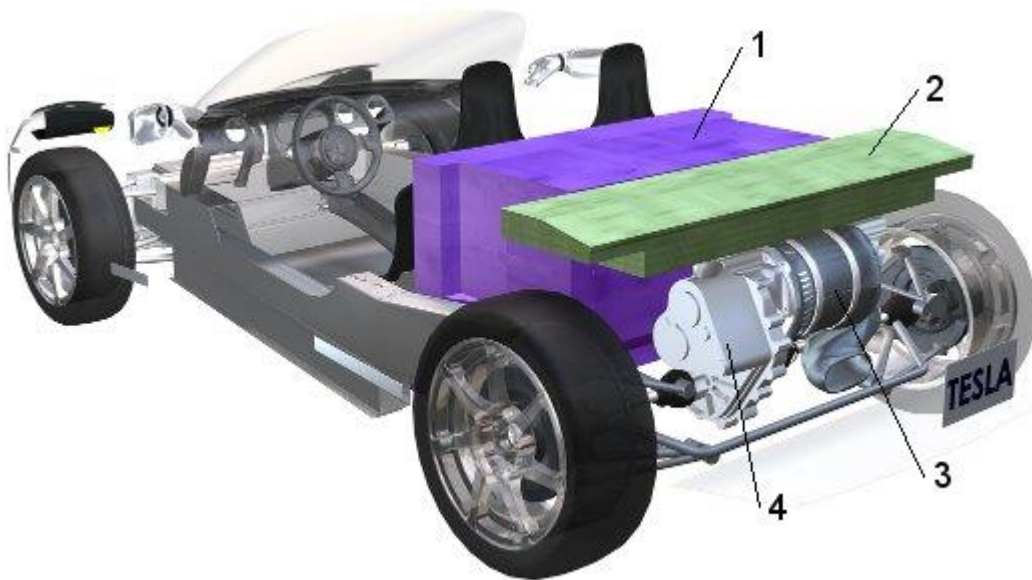

Foto: Tesla roadster – componente principale (1 – bateria, 2 – electronica de comandă, 3 – motorul electric, 4 – transmisia.)

Sursa: Tesla Motors

Argumente pro – Automobilul electric reprezintă o platformă posibilă a viitorului

La începuturile transporturilor auto, motorul electric și MAI erau văzute ca principalele surse de putere ale unui vehicul. Mai târziu, ajutat de costul redus și densitatea energetică sporită a benzinei comparativ cu a bateriei, MAI a câștigat competiția și s-a impus fără drept de apel.

Un AE propriu-zis (e.g., Tesla) se bazează exclusiv pe o baterie (AEB) sau o pilă de combustie. Există însă și modele hibride, care utilizează un MAI în combinație cu o baterie și un motor electric. Hibrizii, la rândul lor, sunt de două feluri. Într-o versiune, bateria este încărcată

de motor, numele generic fiind de *hibrid paralel* (AEH). Toyota Prius este cel mai cunoscut exemplu din această categorie. În cealaltă versiune, *Automobil Electric Alimentat la Priză* – AEAP, bateria poate încărcată de la rețeaua electrică atunci când mașina nu este folosită sau de motor, atunci când mașina este în mișcare. Exemplu clasic, Chevy Volt.

Dar, democratic gândind, trebuie să ascultăm și pe avocații AE, care pledează pro pe baza a patru argumente:

1. Automobilele electrice poluează puțin și emit cantități ne semnificative de gaze cu efect de seră

Cantitatea și tipul de beneficii oferite depind de categoria AE considerată. AEAP emite puține gaze de eșapament, în timp ce AEB are zero emisii poluante. Vehiculele suportate de rețeaua electrică (AEH și AEB) pot reduce drastic emisiile de gaze cu efect de seră și îmbunătăți calitatea aerului în marile metropole, sufocate de ambuteiaje. Dacă electricitatea necesară alimentării bateriilor provine de la o termocentrală pe cărbuni, situația nu mai este așa de roză: emisiile totale de pulberi în suspensie cu diametrul mai mic de 2,5 microni (PM_{2,5}) și de oxizi de sulf pot crește semnificativ.

2. Dezvoltarea automobilelor electrice poate spori securitatea energetică

Ideea este simplă: AE-urile vor reduce dependența unei țări de petrol, mai ales cel importat. Iar această dependență a fost recunoscută în multe țări industrializate drept o amenințare serioasă pentru independența energetică. De exemplu, dacă toată flota de transport a SUA ar deveni electrică, s-ar economisi 6,5 milioane barili/zi, adică peste 50% din întreaga cantitate de țiței importată în ultimul deceniu. Iar când importurile se fac din țări instabile politic, amenințările la adresa securității naționale nu sunt de neglijat.

Dacă va avea loc o penetrare masivă a automobilelor electrice pe segmentul de transporturi de persoane, se poate anticipa că, pe termen lung, beneficiile oferite de AE se vor multiplica

3. Automobilele electrice pot economisi bani și mări fezabilitatea rețelelor electrice

Avocații AE menționează uneori și posibilitatea ca AE-urile să contribuie în viitor la creșterea fezabilității rețelelor electrice, chiar dacă tehnologiile actuale de transport și distribuire a electricității nu permit cuplări asincrone cu rețelele inteligente. Se are în vedere folosirea AE ca furnizori de putere către rețea, într-o schemă denumită *vehicle-to-grid, or V2G*. Ideea ar fi ca energia stocată în baterii să fie re-introdusă în rețea, în special în perioadele de consum maxim. Dar trebuie menționat un aspect contradictoriu:

În multe țări, [vârfurile de consum extrem \(~13.000 MWh\)](#) apar seara și noaptea. Întâmplător, în aceeași perioadă, oamenii se întorc de la slujbă și încep să-și încarce bateriile electrice ale automobilelor, creând presiuni asupra furnizorilor și rețelei de electricitate.

4. Tehnologia AE înregistrează avansuri rapide

Dacă în 2007, AEB-urile erau criticate pentru distanțe limitate de funcționare (~100 – 160 km), timpi mari de încărcare (patru sau mai multe ore) și costuri ridicate ale bateriei, situația s-a schimbat între timp. Modelul menționat mai sus, Tesla S (\$139.500), are o baterie care se încarcă în 30 minute (cu un supercharger de 120 Kw, cumpărat suplimentar) și oferă o autonomie de funcționare de 294 mile (473 km). Pentru cei care au navete scurte de făcut, actuala tehnologie Tesla este suficientă.

Argumente contra – Automobilele electrice nu sunt mai bune decât cele convenționale

AEB nu sunt o tehnologie nouă *per se*, chiar dacă generația actuală de AEB-uri reprezintă cu certitudine o îmbunătățire semnificativă în comparație cu primele modele. Este o tehnologie care a trecut anterior prin mai multe cicluri de publicitate extravagantă. De exemplu, la mijlocul anilor 1990, General Motors EV-1 și 3 modele comerciale produse de Peugeot,

Citroën și Renault au fost produse în masă cu mult entuziasm și mari speranțe, dar au eșuat spectaculos în realizarea unor succese comerciale.

Criticii automobilului electric avansează și ei patru argumente:

1. Prețul și anxietatea autonomiei limitate constrâng dezvoltarea AE

Trebuie menționat că posesorii AE au mai puține probleme de întreținere decât cei care conduc automobilele MAI (lipsa bujiilor, uleiului, pompelor de apă și ulei etc.)

2. AE-urile generează externalizări ecologice considerabile

AE-urile au fost îmbrățișate de la bun început ca o soluție decisivă pentru decarbonizarea transporturilor și, recte, reducerea emisiilor antropogene de gaze cu efect de seră. Dar criticii automobilului electric atrag atenția că, prin externalizare, AE-urile generează o serie efecte dăunătoare asupra mediului: a) *emisia de gaze cu efect de seră din folosirea electricității ne-regenerabile*, b) *poluarea rezultată din producerea și aruncarea la gunoi a bateriilor*, și c) *consumul ridicat de apă*.

3. Nu există înlocuitori adecvați pentru carburanții fosili

Un argument contra foarte tare este acela că universalizarea AE-urilor nu va reuși să îndepărteze automobilele pe benzină/motorină de pe piețele globale. Chiar dacă prognoza IEA se va adeveri – 150 milioane AE în 2040 – asta va însemna doar că AE-urile vor putea înlocui 1,3 milioane barili/zi. Desigur, va avea loc un ușor impact asupra prețului petrolului, dar nu va apărea nicio amenințare existențială la adresa industriei de petrol. De fapt, IEA estimează că cererea de petrol va continua să crească cu 13,5 mil. barili/zi în perioada 2016 și 2040, ajungând la 107,7 mil. barili/zi în 2040.

4. Ca și automobilele convenționale, AE-urile produc accidente și congestii în trafic, conduc la inactivitate fizică

Pe linia acestui argument, nu se poate vorbi de o superioritate evidentă pe care ar avea-o universalizarea AE-urilor. Este clar că pentru rezolvarea acestor probleme, atât de frecvente și persistente în marile aglomerări urbane, nu tipul de automobil trebuie schimbat, ci modul în care alegem să circulăm – transport public, nu privat. Pentru că atât AE-urile cât și MAI-urile, pot produce congestiunea traficului, accidente ocazionale și o mare doză de inactivitate fizică.

Potențial, AE-urile pot produce mai multe situații neplăcute, pentru că bateriile se epuizează mult mai repede decât benzina din rezervoarele MAI. În plus, deoarece motoarele electrice sunt mult mai silențioase decât cele MAI, există și riscul unor potențiale accidente cauzate de faptul că nu sunt sesizate la fel de ușor ca partenerile lor MAI, mai zgomotoase.

Concluzii

Dacă AE-urile vor deveni automobilele predominante ale viitorului, atunci vor trebui dezvoltate baterii mai bune, mai ușoare, mai ieftine, cu re-încărcare mai rapidă și capacități de stocare mai mari. În plus, va trebui actualizată și dezvoltată infrastructura stațiilor locale de re-încărcare. Desigur, adaptarea AE ca vehiculul viitorului va produce zero-emisii numai dacă electricitatea necesară va fi generată de surse non-carbon.

Este contraproductiv să încurajăm introducerea AE-urilor în zonele lipsite de electricitate sau rețele de distribuție a electricității sau acolo unde electricitatea se obține preponderent din combustibili fosili sau în cazul acelor transporturi care nu se pot baza pe bateriile actuale (avioane, vapoare, camioane etc.).

Dacă ne preocupă schimbările climatice antropogene, cred că o strategie câștigătoare ar implica dezvoltarea unor motoare cu ardere internă mai eficiente, mai puțin poluante (dar nu pe modelul Volkswagen J), folosind bio-combustibili din generațiile a 2-a și a 3-a etc.

IMPORTANȚA RESPECTĂRII DREPTUL LA VIAȚĂ

Prof. Stan-Erimescu Marița

Viața ar putea fi minunată dacă oamenii te-ar lăsa în pace. (Charlie Chaplin)

Respectarea drepturilor omului se regăsește în Declarația Universală a Drepturilor Omului a Națiunilor Unite, adoptată și proclamată în 1948, urmată de Declarația Drepturilor Copilului, care cuprinde 10 articole, adoptată la 20 nov. 1959 UNICEF și Convenția ONU cu privire la Drepturile Copilului adoptată la 11 dec. 1989. Convenția conține 54 de articole distincte care definesc principii, diferite tipuri de drepturi și procese privind drepturile și îndatoririle copiilor ... A avea drepturi nu înseamnă numai drepturi cu finalitate imediată, ci și drepturi care uneori ni se par incorecte dar care au ca finalitate binele tuturor.

A avea drepturi înseamnă și a ne cunoaște îndatoririle, numai așa putem clădi o lume mai bună. În România autoritățile publice, organismele private autorizate, precum și persoanele fizice și persoanele juridice responsabile de protecția copilului sunt obligate să respecte și să garanteze drepturile copilului stabilite prin Constituție și lege, în concordanță cu prevederile Convenției Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului.

Dreptul la viață reprezintă un drept fundamental al omului, care, prin importanța sa depășește sfera interesului personal, având relevanță pentru întreaga societate.

Viața este darul lui [Dumnezeu facut](#) omului încă de la creație: "Si luând Domnul Dumnezeu țărâna din pământ, a făcut pe om și a suflat în față lui suflare de viață, și s-a făcut omul ființa vie" (Fac. II, 7; I Cor. 15, 45, 47). Izvorul vieții omului și al vieții întregii noastre planete este Dumnezeu însuși: "Ca la Tine este izvorul vieții" Fiind creat ca să se împărtășească de bucuriile dumnezeiești, omul "trebuia să aibă în firea sa, ceva înrudit cu Acela de care tine. Din aceasta pricina el a fost împodobit și cu viață".

Pentru mine viața înseamnă poveste, somn, vocea mamei, bucurie, cadou, zi de naștere, dar și suveranitate: sunt specială, merit să mă ascultați, pentru sau poate reprezintă locurile unde ..., viața înseamnă copilărie oameni inocenți o viață roz din care răul să nu facă parte. Viața este libertate, siguranță, locuri în care poți primi ajutor o lume minunată în care toate visurile pot deveni realitate unde mă bucur de orice clipă a copilăriei

Copilul trebuie educat astfel ca talentele sale să servească semenilor săi. Toate acestea cred eu că reprezintă dreptul la VIAȚĂ

Faptul că mă trezesc în fiecare dimineață și mă bucur de o nouă zi se datorează siguranței pe care drepturile mele mi le oferă. Dreptul la viață, la integritate și securitate personală mă determină să mă gândesc la modul în care mă pot dezvolta armonios, astfel încât să contribuie eu înșami la menținerea și îmbunătățirea acestei stări de fapt. Mă bucur de toate beneficiile pe care mi le aduc drepturile mele, mă bucur de libertate, mă bucur de oportunități.

Drepturile copilului trebuie să fie drepturile tuturor copiilor, drepturi care garantează viața, integritatea și securitatea. Drepturi care nu pot fi încălcate și drepturi care sunt garantate nu numai de organizațiile internaționale, ci și de statele care au instrumentele necesare protecției cetățenilor săi.

Orice ființă umană are dreptul la viață, la libertate și la securitatea persoanei sale." (Articolul 3 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, adoptată de ONU la 10 decembrie 1948).

POEZIA LUI LUCIAN COSTIN

Prof.dr. MARIA GHERGUȚA

„Inimoasele poeme ale acestui bănățean luminat și sârguitor sunt izvorâte dintr-o mare dragoste de țară și trecutul ei. Inspirația caldă a poetului îmbrățișează națiunea română de la cele dintâi semne de viață pe acest pământ, fiind astfel în acord cu noile teorii asupra continuității etnice a poporului român și se exprimă în versuri viguroase, înălțătoare de bun român.”¹

Este aprecierea ce o face George Călinescu profesorului Ion Gheorghe Costinescu, cunoscut în literatura română cu pseudonimul Lucian Costin.

S-a născut la 28 august 1887, în localitatea Lisaura², județul Suceava, într-o familie de țărani.

Școala primară a urmat-o în comuna natală, iar liceul la Suceava. Aici a avut ca profesor, printre alții, pe folcloristul Simion Florea Marian pe care l-a socotit mentorul său.

A urmat la Cernăuți, Facultatea de Geografie (1910- 1914), apoi, la Universitatea din Viena a urmat cursuri de specialitate (1914-1916).

Terminând studiile la Universitatea din Viena, a ocupat catedra de geografie – istorie la liceul din Suceava, Oravița și în sfârșit, la Liceul „Traian- Doda” din Caransebeș, unde a funcționat până la pensionare.

S-a stins din viață la 2 mai 1951, fiind înmormântat la cimitirul Sfântul Ioan Botezătorul din Caransebeș.

După absolvirea cursurilor universitare a părăsit meleagurile copilăriei și a venit în Banat unde a activat pe tărâm științific și literar.

În cele ce urmează mă voi referi la poezia lui, enumerând pentru început câteva volume de poezii: „Muguri” (poeme de debut, Craiova, 1925), „Cântecele mele” (București, 1928), „Priveliști și Reverii” (Timișoara, 1929), „Astrale” (Craiova, 1935), „Peisagii și Simfonii” (Craiova, 1935).

Voi preciza simple considerații cu caracter general asupra poeziei lui Lucian Costin, poposind uneori cu exemplificările necesare.

Singularizat în configurația liricii românești realizează cu mijloace proprii o poezie a pământului și a luminii. În măsura în care etnicul devenise indispensabil unei anumite concepții poetice, el suprapune „peste materialul brut aureola unei mândrii temeinice și justificative”.³

În poezia religioasă, Iisus se proiectează pe un fond perfect uman. Disprețuind armonii de căutări hilare, pe omul în sine nu e nimic alceva decât o strălucită depășire de sine, o îngenunchere, ca în poezia „Iisus”⁴.

Poezia lui Lucian Costin e o revărsare de lumini, de patimi, de revolte și tristeți, fără corespondență în lirica noastră.

În primele poezii întâlnim accente calde de solemnă promisiune. Cu timpul poetul nu s-a desmințit. Și ca să îndreptăm așteptările fructuoase de atunci, rupem o creangă înmugurită de poezie tânără cu miros crud de melancolie, „Același tremur”⁵.

Cu proporții majore și cu tendință larg circulatorie, poezia lui Lucian Costin impune. Acesta a luptat o viață întregă pentru o afirmare serioasă. Nu i se poate ierta, însă, discernământul atent, blândețea cu care cercetează operele.

Poezia socială românească, în toate ramificațiile ei, are în Lucian Costin un adevărat maestru. Profun cunoscător al vieții muncitorești, în înțelesul ei absurd dar pe tot atât de uman și sincer, acesta caută sensul fiecărui gest, lămurind pentru ochii și inima tuturor celorlalți neînțelese suflete care suferă, tânjesc după alceva aspirând spre alte orizonturi. Nu poate fi vorba de realizări mai mult sau mai puțin reușite, noutatea și profunzimea temei predominând. Orizontul larg al acestei vieții trudnice, de muncitor împovărat de întunericul adâncului, se conturează doar la Lucian Costin. Poezia lui luminează colțurile nebănuite ale unui suflet bun și iertător.

Imprimă într-un cadru social bine determinat o poezie a revoltelor mărunte, a căutărilor de sine și a disperării, în creația sa, „Minerul”⁶.

Poetul care cântă asprimile vieții cu lipsuri și plângeri, care dărâmă mentalități cu un vers dur și nou, scrie și o poezie și a duiosiilor, a intimității și a vremelniciilor. Cuvântul care cade încet, dezvăluind un alt Lucian Costin, prezentat în câteva versuri ale poeziei sale „Interior”⁷.

Uneori procesul literar simplificat cade pe un teren nou, având o pretabilă succesivitate de idei dincolo de un elementar determinism temporar. Recunoașterea este evidentă în poezia „Lui Eminescu”⁸.

Individualitatea dominantă a poetului, precis și definitiv fixată prin cinstea alegerii ca membru activ de către „Societatea Scriitorilor Români” se răsfrânge atât de bine în poezia „Lună de Mai”⁹.

Inventativ, plastic, pur și superior în exteriorizare, Lucian Costin, în echivalența poeziei clasice, repune spontan în poezia sa o forță de realizare unică. Convins până la esențial, reconstrucitiv și rațional, poetul s-a ridicat în creația sa până la nebănuite culmi.

Poezia lui reflectează sufletul poetului și rămâne îndemn la cunoaștere.

Astfel în creațiile sale lirice întâlnim ode închinat diferitelor personalități ale vremii. Respectarea personalităților cu tot ce au adus folositor colectivităților umane a fost una din prioritățile de seamă a lui Lucian Costin. Acest lucru concretizându-se în odele: „Lui Iosif Olariu”¹⁰, „Lui Cornel Corneanu”¹¹ și „Lui Traian-Doda”¹².

Generalul Traian-Doda, socotit părintele spiritual al grănicerilor bănățeni care a luptat până la moarte sa pentru înființarea unui liceu românesc în fosta capitală a grănicerimii românești. La liceul care poartă și astăzi numele generalului Traian-Doda și-a desfășurat activitatea didactică Lucian Costin. Tocmai aceste lucruri l-au determinat pe acesta să dedice patronului liceului o odă.

„Ca un stejar bătrân ai stat de veghe
În întunericul din noaptea milenară
Tu, ce ai dat pământului sămânța
Din care ai vrut stejari odată să-ți răsară,

Te-a adormit în umbră șapte vremi,
În liniștea senină și izbăvitoare,
Tu dormi adânc ... în freământul de clipe
Tresari să-i vezi stejarii-n plină sărbătoare! ...

Ai tăi ei sunt ... ce sorb din splenul vieții
Din seva ta atât de binecuvântată,
Ai tăi ei sunt ... nepoți ce de-a pururi
În calea vremii nu te vor uita vre-odată.” (,,Lui Traian-Doda”)

Acestea sunt doar câteva aspecte ale poeziei lui Lucian Costin, care a strâns flori din sufletul său mare și bun, pentru prieteni și necunoscuți, pentru ani și toamne funerare și le-a risipit binevoitor pretutindenea astfel încât pot spune că poezia sa e îmbietoare la odihnă ca o oază într-un pustiu.

Note

- „Viața Literară”, Anul IV, Nr. 19, p.5
- Gheorghe Mihața, Lucian Costin, „Monografia satului Lisaura”, București, 1939, p.9
- Lucian Costin, „Câteva note despre inducția poetică”, Lugoj, 1930, p.7
- Lucian Costin, „Astrale”, Craiova, 1931, p.18
- Lucian Costin, „Cântecele mele”, București, 1927, p.35
- Idem, nota 4, p.25
- Lucian Costin, „Peisagii și Simfonii”, Craiova, 1935, p.30

- Idem, nota 6, p.48
- Idem, nota 5, p. 40
- „Foaia Diecezană”, Caransebeș, Anul III, Nr. 1-2 / 1934, p.9
- Idem, Anul XLIX, Nr. 13 / 1934, p.20
- Anuarul VI al Liceului Traian- Doda, Caransebeș, 1933, p. 4

***PATRICIU DRĂGĂLINA - om de cultură plecat din satul bănățean-
„Veșnicia s-a născut la sat” (Lucian Blaga)***

prof. Gherguța Stache

A văzut lumina zilei în comuna Borlova din județul Caraș – Severin, în anul 1849, într-o familie de grăniceri. Tatăl său, Ianăș Drăgălina, frate cu generalul Ioan Drăgălina, a fost preot în Borlova, iar mama sa, Vidra, născută Belciu, a fost casnică. A făcut clasele primare la școala din localitate, apoi a urmat școala militară în Caransebeș, iar în anul 1865 s-a retras de la școala militară și a urmat gimnaziul la Lugoj și l-a terminat la Timișoara.

După terminarea claselor gimnaziale a primit din partea grănicerilor un ajutor financiar pentru studii, urmează astfel cursurile Facultății de Filosofie din Viena. Episcopul Ioan Popasu îi acordă o bursă din partea Episcopiei pentru a urma cursurile Institutului de Geografie din Gotha unde l-a cunoscut pe Ștefan Velovan cu care va rămâne prieten pentru tot restul vieții.

În anul 1878 a fost numit profesor la Institutul Pedagogic din Caransebeș până în anul 1908, iar apoi a fost director al Institutului după ce bunul său prieten, Ștefan Velovan a trecut în România.

Activitatea profesorului Patriciu Drăgălina se poate analiza din două puncte de vedere: orator și scriitor.

În ceea ce privește activitatea de orator, activitatea acestuia se manifesta în mod deosebit în conferințele și prelegerile pe care le susținea în cadrul Casinei Române care devenise focarul de cultură ce se oferea populației caransebeșene cu un scop bine determinat.

Cuvântul lui Patriciu Drăgălina în cadrul expunerilor sale penetra sufletul ascultătorilor care devin părtași la ideile pe care el le pune în fața ascultătorilor.

În aceeași măsură Patriciu Drăgălina își folosește în cunoștințele sale pe care le publică în Foaia Diecezană, organ al Episcopiei Caransebeșului. Foaia Diecezană și-a propus să semene pe ogorul sufletului românesc cele mai importante idei luate sub toate aspectele (religios, politic, social și cultural). Articolele sale preponderent cu caracter istoric erau savurate și comentate, fapt ce demonstrează justetea ideilor sale.

La adunarea generală a despărțământului ASTRA din Caransebeș, ținută la Băile Herculane în anul 1900, Comitetul General al ASTREI îi încredințează profesorului Patriciu Drăgălina să facă o prelegere in-extenso privind istoria Banatului. Conștient de misiunea ce i s-a încredințat Patriciu Drăgălina prezintă delegațiile războiului austro-otoman.

Din opera de căpătâi a lui Patriciu Drăgălina se remarcă lucrarea „*Din Istoria Banatului Severin*” apărută în trei volume.

Cu spirit patriotic dezvoltat Patriciu Drăgălina menține o legătură trainică cu verișorul său generalul Ioan Drăgălina informându-l pe acesta cu toate evenimentele care aveau loc în Caransebeș în perioada premergătoare Marii Uniri.

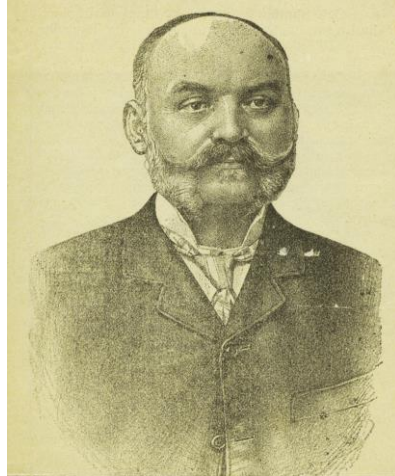
O activitate deosebită ce a desfășurat-o Patriciu Drăgălina a fost bunul mers al Comunității de Avere și în acest domeniu urmărea cu minuțiozitate partea financiară a comunității dar nu-i scăpa din vedere faptul că elevii buni la învățătură trebuiau ajutați.

La catedră, în cadrul Institutului Pedagogic din Caransebeș, Patriciu Drăgălina avea o ținută demnă și se ocupa de gradul de pregătire al elevilor urmărind ca aceștia să-și însușească cunoștințe temeinice și folositoare.

Într-o scrisoare din anul 1917, adresată generalului Ioan Drăgălina, Patriciu Drăgălina îi scrie acestuia că este obosit și că nu se mai poate ocupa decât de bunul mers al Comunității de Avere.

Consideră această scrisoare ca un cântec de lebadă deoarece în același an Patriciu Drăgălina a trecut la cele veșnice, în luna noiembrie 1917, fiind înmormântat în cimitirul Sfântul Ioan Botezătorul din Caransebeș.

PATRICIU DRĂGĂLINA

NESESITATEA CREATIVITĂȚII ÎN EDUCAȚIE

prof. Vântu Ana Luminița

Termenul de creativitate își are originea în cuvântul latin “creare”, care înseamnă a zămisli, a făuri, a da naștere, a genera, a produce, a crea ceva nou, original, adecvat realității și este formulat de către savanții psihologi în mod diferit.

Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ.

Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este enorm iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității.

Multă vreme creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puțini oameni.

Creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară.

În procesul de învățământ actual, caracterizat prin schimbări continue și prin adaptarea constantă la noi situații educaționale, creativitatea a contribuit la formarea unei epoci în care fiecare individ trebuie să rezolve diverse probleme inopinate și să găsească numeroase soluții originale, inventive, variate, ingenioase și creative.

Schimbările pe care le trăim, sunt în concordanță cu procesul de învățământ, care se desfășoară într-un ritm din ce în ce mai accelerat. În același timp, în contextul social actual este importantă creativitatea și înțelegerea potențialului creativ al elevilor încă din învățământul primar, întrucât reprezintă un subiect mai puțin abordat, dar care ar putea deveni, în schimb, unul din prioritățile centrale ale educației globale.

Prin învățarea creativă nu se urmărește neapărat a se face din fiecare copil un geniu, dar putem și trebuie să reușim, ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ – independent sau în grup – la „redescoperirea” adevărilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcțiile de cercetare sau i se dau notele definiției, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „cine”, „ce”, „unde”, „prin ce mijloace”, „în ce scop”, „cum”, „când”, deoarece ele întrețin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului.

Imaginația este facultatea mintală care elaborează o infinitate de asociații noi prin compunerea și descompunerea ideilor, prin combinarea și recombinația lor, creând în final obiecte care nu au existat niciodată în natură.

Judecata permite combinarea ideilor elaborate de imaginație, observarea acordului sau dezacordului dintre ele, reunirea în aceeași categorie a celor omogene și respingerea celor discordante, în final urmând să se determine utilitatea și adevărul invențiilor și descoperirilor produse prin puterea imaginației.

Activitățile propuse elevilor în scopul sporirii gradului de implicare activă și creativă în școală, trebuie să asigure:

- Stimularea gândirii productive, a gândirii critice, a gândirii divergente și laterale;
- Libertatea de exprimare a cunoștințelor, a gândurilor, a faptelor.
- Utilizarea talentelor și a capacităților specifice fiecărui individ în parte;
- Exersarea capacităților de cercetare, de căutare de idei, de informații, de posibilități de transfer de sensuri, de criterii de clasificare;
- Dezvoltarea capacității de organizare de materiale, de idei prin întocmirea de portofolii asupra activității proprii, de colecții de cuvinte, de obiecte, de contraste;
- Organizarea de discuții pe anumite teme, inițierea de jocuri, de excursii;

Pentru a stimula creativitatea elevului, profesorul însuși trebuie să fie un tip creativ și activ, să manifeste un comportament și o atitudine pozitivă în acest sens.

Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert și neconformist. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare.

Creativitatea înseamnă posibilitatea de comunicare: copilul se află într-un contact continuu cu lumea sa interioară și cu lumea sa exterioară. Curiozitatea și setea de cunoaștere ne face receptivi față de lumea exterioară. Libertatea interioară face posibilă folosirea cunoștințelor acumulate de către lumea trăirilor noastre subiective.

Lipsa de creativitate se datorează însă unei insuficiente înțelegeri a fenomenelor, lipsei sentimentului de libertate interioară sau lipsei de stabilitate a condițiilor externe.

Copilul care își manifestă permanent mirarea și surpriza, încercând să surprindă ineditul lumii, neinfluențat, este considerat prototipul creativității.

Copilul este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său.

Valorile calității în educație ar putea fi: democrația, umanismul, echitatea, autonomia morală și intelectuală, calitatea relațiilor interpersonale, îmbogățirea comunității, inserția optimă socială și profesională, etc.

Problema asigurării și menținerii calității serviciilor educaționale este una deosebit de importantă cu un impact imediat, dar și pe termen lung asupra beneficiarilor direcți ai acestora - elevii, cât și asupra beneficiarilor indirecți - comunitatea, societatea etc.

Calitatea este legată de valorile și așteptările a trei grupuri principale de utilizatori: participanții la procesul de învățare, angajatorii și societatea în general.

Bineînțeles, educația din ultimii ani a fost marcată de multe schimbări, dar nu toate au fost întâmpinate cu entuziasm egal. Un bun exemplu este cel al creativității. Teoreticienii, psihologii, filosofii și cei care contribuie la dezvoltarea curriculumului au îndemnat profesorii să promoveze creativitatea, deoarece se consideră benefică pentru elev, pentru societate și pentru procesul de învățământ actual. Cu toate acestea, creativitatea a avut tendința de a deveni un strigăt, iar o gamă variată de comportamente a fost justificată pe motiv că acestea pot favoriza creativitatea și potențialul creativ.

Concluzii

Identificând barierele psihologice cu care se confruntă adolescenții și adulții și factorii care contribuie la dezvoltarea lor personală, se poate susține că performanțele creative ale acestora nu sunt posibile fără:

- formarea și dezvoltarea factorilor intelectuali și non-intelectuali ai creativității;
- dezvoltarea spiritului de observație până la cele mai complexe capacități aptitudinale ale gândirii și imaginației creatoare;
- dezvoltarea anumitor resurse interne, care presupun în primul rând imaginație, în al doilea rând motivație, în al treilea rând voință, și perseverență.

BIBLIOGRAFIE

1. Irina Coroi - Percepția calității în educație, 2017, www.didactic.ro/materiale-didactice/prtceptiacalitatii-in-educatie, pag. 1-9
2. Educație pentru schimbare și creativitate, Venera – Mihaela Cojocariu, Ed. Didactică și Pedagogică, București,
3. Cojocariu, Venera – Mihaela - Educație pentru schimbare și creativitate, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2008

DIN ACTIVITATEA ȘCOLII NOASTRE

Simpozion Județean

"UN MEDIU CURAT, O VIAȚĂ SĂNĂTOASĂ!"

Ediția a II-a

Anul acesta deși școala a urmat un curs mai ciudat, din cauza Covid 19, totuși am reușit să implementăm proiectul CAEJ poziția 216 „Apa înseamnă viață!”, ediția a doua.

Apa, o bem, o folosim la gătit, ne spălam cu ea, înotăm în ea... Suntem alcătuiți în mare măsură din ea. Este cea mai prețioasă substanță, dacă luăm în calcul importanța ei. Doar faptul că e atât de răspândită ne face să o privim cu oarecare nepăsare. Totuși, avem cu ea o legătură veche, adâncă și cu totul aparte: n-am putea trăi dacă n-ar fi ea...

Apa este singura substanță care se întâlnește la temperaturi obișnuite în toate cele trei stări, adică solidă, gazoasă și lichidă.

În stare solidă sau gheață, se găsește în ghețari sau calote glaciare, la suprafața apelor iarna ca zapadă, grindină și chiciură, și în norii formați din cristale de gheață.

Apa pe care o bem - apa potabilă de la robinet sau cea din fântâni - prezintă numeroase riscuri cu privire la sănătatea noastră.

Apa de la robinet poate fi poluată cu substanțe deosebit de periculoase pentru organismul uman.

Am reușit să antrenăm elevii, să-i determinăm să participe cu desene, prezentări ppt sau referate de ZIUA MONDIALĂ A APEI 22 martie și de ZIUA MEDIULUI.

În calitate de coordonator al simpozionului "UN MEDIU CURAT, O VIAȚĂ SĂNĂTOASĂ!", am trăit emoții alături de concurenți, m-am bucurat alături de ei pentru că am putut desfășura a doua ediție a acestui simpozion.

La prima secțiune elevii, au realizat desene artistice și prezentări Power Point cu tema „APA ÎNSEAMNĂ VIAȚĂ!”.

Lucrările au fost trimise online.

Secțiunea desen artistic:

-Premiul I Moldovschi Anatoli Petea , clasa a XI-a A liceu, Liceul Tehnologic "TRANDAFIR COCÂRLĂ" Caransebeș

-Premiul II Munteanu Natalia, clasa a III –a A Școala Gimnazială nr.2 Lugoj

-Premiul III CĂPĂSTRARU NICULIAN LILIANA –elevă clasa a X-a, Seminarul Teologic Ortodox "Episcop Ioan Popasu Caransebeș

Secțiunea prezentări Power Point

-Premiul I Bocaci Emil, elev clasa a XII-a, Colegiul Național „TRAIAN DODA” Caransebeș

-Premiul II Dan Alexandru –elev clasa a X-a A, Liceul Tehnologic "TRANDAFIR COCÂRLĂ" Caransebeș

-Premiul III Teodorescu Ioan -elev clasa a XII-a A, Liceul Tehnologic "TRANDAFIR COCÂRLĂ" Caransebeș

Pentru cea de-a doua secțiune s-au realizat referate de către elevi și profesori pe tema "MEDIU NE PREOCUPĂ PE TOȚI".

Cu toții am fost de acord că, numai prin responsabilizarea și implicarea tuturor mediilor înconjurător se poate păstra curat și echilibrat, iar o altă concluzie desprinsă a fost aceea că activitățile ecologice duc la formarea unui comportament ecologic ce se manifestă prin grija față de natură.

Prof. Vântu Ana Luminița

CONCURSUL “MESAJUL MEU ANTIDROG” ed. a XVI-a 2019-2020

Elevul Moldovschi Anatoli Petea din clasa a XI-a de la liceul nostru a participat la CONCURSUL “MESAJUL MEU ANTIDROG” ed. a XVI-a 2019-2020, **SECȚIUNEA** – desen.

Proiect ” Water is life”

Elevii școlii noastre au participat în cadrul etwinning la proiectul „**WATER IS LIFE!**”, proiect implementat în școală de către profesor Vantu Ana Luminita. În cadrul acestui proiect elevii au adunat date despre consumul de apă din școala noastră pe o perioadă de 6 luni și apoi l-au analizat și comparat cu cel al altor școli. Elevii au realizat un filmuleț cu importanța apei pentru viața noastră, a plantelor și a animalelor.

În cadrul acestui proiect au fost implicați profesori din **FRANȚA** - 2, **POLONIA** - 1, **ROMÂNIA** - 4, **TURCIA** – 14.

Elevii au pregătit un poster care subliniază importanța utilizării apei curate.

NE MÂNDRIM CU ELEVII NOSTRII

Și în anul școlar 2019-2020 la Olimpiada Județeană de Tehnologie și la Concursul pe meserii, elevii școlii noastre au obținut locuri fruntașe după cum urmează:

- la liceu:
  - elevul MOLDOVSCHI ANATOLI-PETEA, clasa a XI-a A, locul 1
  - elevul MODIGA BOGDAN, clasa a XI-a A, locul 2
  - elevul TEODORESCU IOAN, clasa a XII-a A, locul 1
  - elevul COITĂ IOAN- ALEXANDRU, clasa a XII-a A, locul 3
- la concursul pe meserii
  - elevul HURJUI CONSTANTIN MARIAN, clasa a XI-a Profesională, locul I

ȘTIAȚI CĂ...

CASCADA BIGĂR

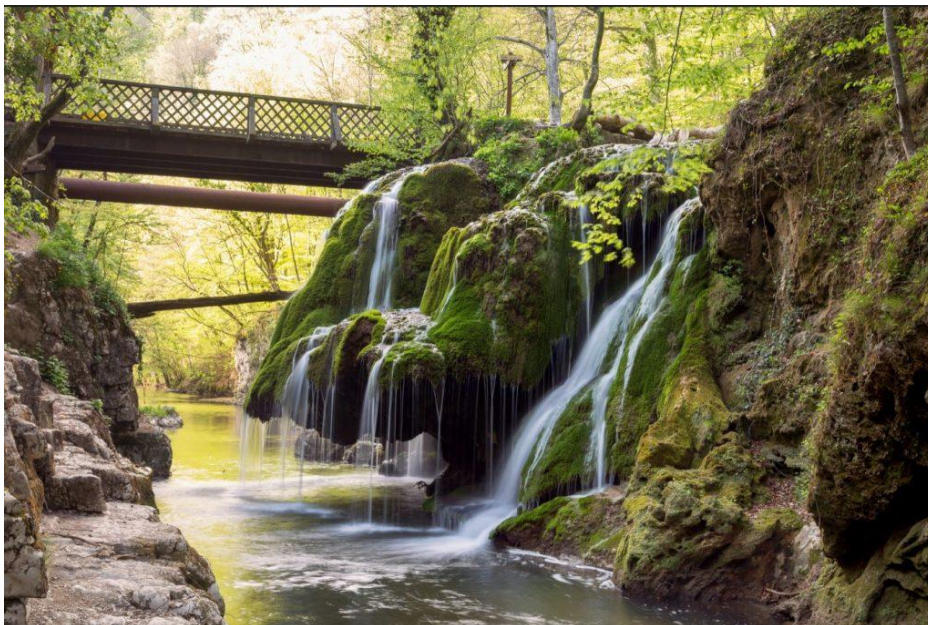
Cascada Bigăr este unul din numeroasele frumuseți pe care natura le-a pus la dispoziția privitorilor. Imaginile spectaculoase au făcut înconjurul lumii.

Cascada Bigăr face parte din Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița (176,60 hectare), din județul Caraș-Severin. Aici este și locul de trecere prin țara noastră a Paralelei 45. Cascadă Bigăr se află în Valea Minișului, la jumătatea distanței dintre localitățile Anina și Bozovici, pe DN57B și la jumătatea distanței dintre Polul Nord și Ecuator.

Din dreptul cascadei Bigăr se intră în rezervația naturală. Cascada se află la câțiva metri distanță de șosea. Aici există și un loc de popas pentru turiști.

La cascada Bigăr, poți înainta, pe jos, circa 10 minute pentru a vedea de unde izvorăște apa - Peștera Bigăr. Izvorul Bigăr sau Izbulul Bigăr, cum i se mai spune, este unul puternic a cărei apă provine din subteran și trece prin peștera ce îi poartă numele din Munții Aninei. Cascada Bigăr mai este cunoscută și sub denumirea de Cascada Coronini.

Apa este bogată în calcar și se varsă în râul Miniș de pe un prag stâncos de circa 8 metri înălțime, acoperit cu mușchi, formând celebra noastră cascadă. Apa iese de sub o stâncă ce are o înălțime de peste 50 de metri. Iarna, țurțurii de gheață ai cascadei formează un adevărat Palat de Cleștar.

Apa este foarte curată și este potabilă.

Până la izvor se urcă pe o potecă stâncoasă, apoi se ajunge la un podeț de lemn peste râu și se ajunge la peșteră.

Cascada este extrem de frumoasă. Peisajul ieșit din comun este creat de un izvor subteran care curge peste o stâncă acoperită de mușchi. Căderea de apă face parte din Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița și, din anul 2000, a fost declarată arie protejată de interes național, ce corespunde categoriei a IV-a IUCN (*n.r. Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii*).

Cascada este formată de izbulcul Bigăr, un izvor subteran puternic, cu activitate intermitentă, care funcționează pe principiul sifonului. Când apa adunată într-un gol carstic atinge nivelul cotului sifonului, iese brusc la suprafață.

Legenda Cascadei Bigăr – Povestea celor doi îndrăgostiți

O familie de țărani de pe Valea Almăjului ce nu au putut să aibă urmași au aflat de la o vrăjitoare, în vis, că dacă femeia va bea apa de la izvorul dintre cele două lumi, de sub stâncă, va avea un copil. Vrăjitoarea le-a spus că dacă vor avea o fată să nu o lase să se îndrăgostească că își va găsi moartea. Femeia a născut o fată care s-a îndrăgostit de un băiat pe nume Bigăr. Tatăl ei a închis-o în grotă de pe munte pentru a o ține departe de blestem.

Suferințele fetei au înduplecat-o pe vrăjitoarea ce trăia în Tărâmul Regăsirii Dorului să viziteze fata în grotă și să îi transforme părul într-o cascadă pe care au început să cadă lacrimile ei. Tânărul Bigăr s-a aruncat în apă, iar tânăra a murit odată cu acesta. Cei doi s-au reîntâlnit pe cealaltă lume, acolo unde și-au putut împlini povestea lor de dragoste.

Legenda mai spune că cei îndrăgostiți care vor să aibă parte de iubire veșnică să bea apă din cascada Bigăr.

Elev: Călțun Valentin, clasa a XI-a

Laleaua galbenă de cazane, o specie unică în lume

Laleaua galbenă de cazane, cum este numită această specie unică în lume, este protejată prin Convenția de la Berna din 19 septembrie 1979 și prin Ordonanța de Urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naționale care trebuie conservate. Amenda pentru orice fir rupt este de 10.000 de lei.

“Laleaua poate fi observată numai de la bordul ambarcațiunilor. Fiindcă zona este foarte abruptă, ea nu poate fi culeasă de iubitorii de flori. Acest lucru ne și bucură, fiindcă astfel este protejată și nu va fi pusă în pericol de dispariție”.

“Laleaua galbenă este doar una din speciile de flori protejate, țara noastră având numeroase specii unice în Europa.

Această lala înflorește la începutul lunii aprilie și crește doar pe versanții stâncoși din rezervația naturală Cazanele Dunării și se pare că a fost observată pentru prima dată în anul 1884 de botanistul Vincze von Borbas.

Există și o legendă despre această lala. Se spune că o fetița nu se înțelegea deloc cu mama sa vitregă. Alungată de-acasă, fetița s-a pierdut pe aceste meleaguri unde a plâns atât de mult încât lacrimile ei s-au transformat în lălele galbene.

Cazanele sunt un sector din defileul Dunării la trecerea prin Munții Carpați. Au o lungime de circa 9 km. Fluviul este mărginit de pereți verticali, stâncoși. Cazanele Dunării și masivele Ciucarul Mare / Ciucarul Mic fac parte din Parcul Natural Porțile de Fier. Aproape de golful Mraconia, se poate observa, săpat în stâncă, chipul lui Decebal, statuia lui Decebal având dimensiunile de 55 m – înălțime și 25 m – lățime, cea mai înaltă sculptură în piatră din Europa.

elev Ștefănuț Rafael, clasa a XI-a
prof. coordonator Vântu Ana Luminița

AMUZANTE ȘI INTERESANTE

- Coca Cola are un pH de 2,8.
- Eschimoșii nu joacă niciodată jocuri de noroc.
- Batonul Snickers a primit această denumire după un cal pe care familia Mars l-a avut.
- Ketchupul a fost vândut cândva ca medicament.
- În China, miresele poartă roșu.
- Mexico City are mai multe taxiuri decât oricare alt oraș din lume.
- Nimeni nu știe unde este îngropat Mozart.
- Leonardo da Vinci era ambidextru - putea să scrie cu o mână și să deseneze cu cealaltă în același timp.

CURIOZITĂȚI

- Vreți să știți în ce țară se acordă cele mai lungi concedii? Ei bine, în Franța statul asigură angajaților 5 săptămâni de concediu pe an. Cei mai mulți francezi primesc, însă, două luni de concediu anual.
- Știți care sunt cei mai mari consumatori de fast-food de pe planetă? Răspunsul corect este ..... chinezii. 41% dintre chinezi manâncă o dată pe săptămână la un restaurant fast-food. Doar 35% dintre americani fac acest lucru.
- În Bangladesh există o lege care permite autorităților să aresteze elevii cu vârste mai mari de 15 ani care copiază la examene.
- Te-ai gândit câtă benzină ți-ar trebui ca să poți înconjura planeta cu propriul automobil? Ei bine, în rezervorul unui avion Boeing poate încăpea suficient combustibil încât să poți face acest lucru de patru ori.
- Știți că cei mai mari consumatori de Coca – Cola din lume sunt islandezii.
- Furnicile nu dorm niciodată. Cu toate acestea, în zorii zilei, furnicile se întind asemenea oamenilor pentru a se dezmoți.

CURIOZITĂȚI DESPRE LIMBA ENGLEZĂ....

Știați că limba engleză....

- este o limbă indo-europeană din familia limbilor germanice?
- se înrudește cu islandeza, norvegiana, daneza și suedeza?
- este limba nativă a peste 300 milioane de oameni?este a doua limbă vorbită pentru aproximativ 150 milioane de oameni?
- aproximativ 25.000 de noi cuvinte sunt incluse în vocabularul limbii engleze în fiecare an
- limba engleză conține, conform dicționarului Oxford, peste 600.000 de cuvinte, cam de 5 ori mai multe decât erau pe vremea lui Shakespeare.
- aproximativ 30% din cuvintele englezești provin din limba franceză? și că aproximativ alte 30% sunt de origine latină?
- litera cea mai folosită în engleză este “E”, iar “Q” cea mai puțin folosită?
- dintre toate cuvintele limbii engleze “set” are cele mai multe definiții?
- niciun cuvânt din limba engleză nu rimează cu “month”?
- propoziția: “The quick brown fox jumps over the lazy dog” folosește fiecare literă a alfabetului.
- cuvântul „rhythm” este cel mai lung cuvânt englezesc fără vocale.

Prof. Budurean Slageana